קאַפּיטל אַכצן

1 נאָך דעם איז ער אַרויסגעגאַנגען פון אַטען, און
2 איז געקומען קיין קאָרינט. און האָט געפונען
אַ געוויסן יידן מיטן נאָמען עקילס, געבּוירן אין
פּאָנטוס, נאָר וואָס אָנגעקומען פון איטאַליען, מיט
פּריסקילאַ זיין פרוי, צוליב דעם, וואָס קלוידיוס האָט
באַפוילן, אַז אַלע יידן זאָלן פאַרלאָזן רוים; און ער
3 איז געגאַנגען צו זיי. און ווייל ער איז געווען פונם
זעלביקן פאַך, איז ער ביי זיי פאַרבליבן, און זיי
האָבן געאַרבעט, וואָרום זיי זענען געווען געצעלטנ־
4 מאַכער פון דער מלאכה. און יעדן שבּת האָט ער
גערעדט אין שול, און געזוכט איבערצוצייגן יידן
און גריכן.
5 ווי אָבּער סילאָ און טימאָטעוס זענען אָנגעקומען
פון מאַצעדאָניען, האָט פּוילוס זיך אינגאַנצן געוויד־
מעט דעם וואָרט, עדות־זאָגנדיק צו יידן, אַז ישוע
6 איז דער משיח. ווען אָבּער זיי האָבן זיך אַקייגנ־
געשטעלט און געלעסטערט, האָט ער אָפּגעשאָקלט
די מלבּושים און געזאָגט צו זיי: אייער בלוט אויף
אייער קאָפּ; איך בין ריין; פון איצט אָן וועל איך
7 גיין צו די אומות־העולם. און איז אַוועקגעגאַנגען
פון דאָרטן, און איז אַריינגעגאַנגען אין הויז פון אַ
געוויסן (מאַן), מיטן נאָמען טיציוס יוסטוס, אַ
יראת־שמימדיקער (גר), וועמעס הויז איז געווען
8 ביי דער שול. קריספּוס אָבּער, דער גבּאי פון דער
שול, האָט געגלויבּט אין דעם האַר צוזאַמען מיט
זיין גאַנץ הויזגעזינט; און אַ סך פון די קאָרינטער,
וועלכע האָבן געהערט, האָבן געגלויבּט און זיך
9 געלאָזט טובל זיין. און דער האַר האָט געזאָגט